

א. נא להשלים:

1. יוחן שם ישראל נגד -----.
  2. עמך ----- וא-להיך א-להי.
  3. וכל העם רואים את ה-----.
  4. יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל ו-----.
  5. אשורר שירה לכבוד ה-----.
  6. וישי הוליד את -----.
  7. דבש וחלב תחת -----.
  8. וחג שבועות תעשה לך ----- קציר חטים.
  9. ליל השימורים נקרא ----- ליל שבועות'.
  10. ----- עליהם הר כגיגית.
- ב. מהי המלה המשותפת ל...?**
1. עשה, בת, בני נח, גוררת
  2. ליל שבועות, הושענא רבא
  3. ביכורים, שניים, קודש, גדולות
  4. קל, פשיטה, עולה, שלושה
  5. הגנוזות, חמש, העצמאות, רות
  6. צדק, תושב, "כי" ----- הייתם בארץ מצרים"
  7. שביל, שן, מאכלי, אם
  8. זמנים, כפל, חלק, שני
  9. היסטורי, מלחמת, הר סיני, מחזיק
  10. דמים, חג, חטים

רות אכלה חומוס בפיתה

"וְסִבְלַת פִּתֵּי בַחֲמֶץ" (רות ב' י"ד). פֶּשֶׁט הכתוב מתאר את סעודתם של הקוצרים בשדה הכוללת פת לחם שרויה בחומץ, ויש אומרים טבולה בחלב חמוץ; אך יש הרואים ב'חומץ' את המקבילה הערבית ל'חומוס', כאשר המלה המקובלת בעברית לתאר את מין הקטניות הזוה היא 'חמצה' תרבותית, והיא נמצאת כבר בלשון חז"ל. אם כך, אפשר לדמות את רות יושבת "מצד הקוצרים" וטובלת את הפת בחמצה, או אם תרצו מנגבת פיתה בחומוס.

א. הפיצוי לחג השבועות

הרמב"ם כתב, שחגי הפסח והסוכות הם שבעה ימים, כי יש צורך בתקופת זמן של שבוע ימים כדי להסתגל למשמעות המועד ולקחו. ואילו ראש השנה ויום כיפור די שיהיו יום אחד, כי תקיעת השופר והצום מעוררים דיים. ואולם חג השבועות אין בו מצווה מיוחדת, ומאידך גיסא לא רצתה התורה להאריכו, שכן מעמד הר סיני היה רק יום אחד. מה עשה הבורא יתברך כדי להגדיל את רישומו של היום הגדול, יום מתן תורה? הורה הקב"ה למנות את כל הימים בהם מתקרבין אליו, "כמו שהאדם ממתיק לבואו של הנאמן שבאוהביו, שהוא מונה הימים וגם השעות!" ועל ידי כך יפתח לבנו בחג מתן תורה לקלוט את כל רשמי קדושתו.

ב. 'חמסין יום' – חמישים ימי חמסין

בזמן הבית השני נודע החג בשם 'חמשים יום', כי כך הוא נקרא בתרגום השבעים (התרגום היווני לתורה): פנטיקוסטא=היום החמישים (וממנה: 1. הפנטגון – הבניין המחומש 2. הפונש – המשקה הנרקח מ-5 רכיבים). ויש אומרים שמכאן באה המלה הערבית 'חמסין' (חמישים) במשמעות 'שרב'; שכן בתקופה שבין פסח לשבועות נושבות מן המדבר רוחות המייבשות את האדמה ומבשילות את התבואה ונקראות 'רוחות חמסין'. לשאר הרוחות שמות אחרים, כמו: רוח קדים – מזרחית, סערות תימן – דרומית.

ג. שתי שבועות

ר' חיים בן עטר דורש את המלה 'שבועות' כריבוי של המלה 'שבועה'; היינו, חג שנעשו בו שתי שבועות: שבועה שנשבע לנו הקב"ה, שלא יחליף אותנו באומה אחרת, והשבועה השנייה – שנשבענו אנחנו שלא נמיר את השם בא-ל אחר.

מחלון הוא עובד

"וּתְקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׁכָנוֹת שֵׁם לְאִמִּי יִלְד בֶּן לְנַעֲמִי וּתְקַרְאָנָה שְׁמוֹ עֹבֵד" (רות ד' י"ז). כיצד זה שהשכנות נותנות לו שם? ולא ראינו בתנ"ך שאנשים זרים קוראים לתינוק בשם! אלא זה מראה בעליל, שהכל ידעו מראש באיזה שם ייקרא נכדה של נעמי לכשייוולד. מורי הרב פרו' יוסף פאור סובר ששמו האמיתי של מחלון היה עובד, אלא שהסופר חס על כבודו ועל כבוד אחיו והעניק להם כינויים: מחלון – משורש 'חָלַיִם' = תכשיטים יפים (אחלה בערבית); כליון – כליל יופי (יש הדורשים שמותיהם לגנאי, על סמך סופם – מחלה וכיליון). כעת נבין את שאמרו לנעמי בשעת הנישואין: "וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֵם" – שהבן המת ייזכר ע"י הרך הנולד, כשתפקיד הגואל הוא: "לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעַם אֲחִיו". מכאן ברור הביטוי: "יִלְד בֶּן לְנַעֲמִי" – נעמי קיבלה בחזרה את בנה האובד בצורת נכד הנקרא עובד, כשמו האמיתי של הבן, אלא שהפעם הוא יהיה עובד ה' אמיתי, ולא ירעה בשדות זרים, כי כעת יש לחם בבית לחם.

העלון הודפס בסיוע דפוס 'נרקיס', רח' פ"ת 76, נתניה
תזכו למצוות!

ג.מהי התשובה הנכונה ביותר?

- א. שבועות הוא יום פטירתו של: 1. שלמה 2. דוד 3. משה 4. אהרן
  - ב. אצל השומרונים חג השבועות יחול תמיד ביום: 1. שבת 2. שני 3. ראשון
  - ג. ערפה היא: 1. אשתו של אבימלך 2. אחותה של נעמי 3. אשתו של כליון
  - ד. מי שהגיש את הביכורים לכוהן אמר: 1. קומו ונעלה ציון 2. ארמי אובד אבי 3. עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים
  - ה. חג השבועות הוא "ראשית בכורי": 1. קציר חטים 2. ענבים 3. תאנים 4. שעורים
  - ו. המלה 'רגלים' בביטוי 'שלושה רגלים' פירושה: 1. הגפיים להליכה 2. חגים 3. פעמים
  - ז. תיקון ליל שבועות הונהג בימי: 1. המשנה 2. המקובלים בצפת 3. הגאונים
  - ח. מספר המצוות בספר בראשית: 1. 3 2. 5 3. 8
  - ט. אם נוסף לתרי"ג מצוות את המצוות מדרבנן נקבל סך של: 1. 613 2. 620 3. 618 (וסימן: "----- עליך א-להיך"; או ---- תורה)
  - י. מי משושלת יהודה רמזו בפיוט 'לכה דודי'? 1. פרץ 2. דוד 3. נחשון 4. שלמה
- ד. אחת התשובות אינה נכונה:**
- א. רות היא: 1. אמו של עובד 2. כלתה של נעמי 3. סבתו של שלמה 4. אמה של מלכות
  - ב. בעשרת הדברות כתוב: 1. לא תרצח 2. אלה מועדי ה' 3. כבד את אביך 4. לא תעשה לך פסל
  - ג. במגילת רות מוזכרים השמות: בועז 2. מחלה 3. אבימלך 4. בית לחם
  - ד. ממנהגי החג: 1. לקשט את ביהמ"כ בירק 2. להקיף את הבימה 7 פעמים 3. לאכול מאכלי חלב 4. ללמוד כל הלילה
  - ה. במעמד הר סיני נאמרו הביטויים הבאים: 1. אש ותמרות עשן 2. קולות וברקים 3. קול השופר הולך וחזק מאוד 4. אל תגשו אל אשה
  - ו. משמותיו של החג: 1. עצרת 2. יום החמישים 3. חג הביכורים 4. חג קציר העומר
  - ז. ממגילת רות אנו לומדים את ההנהגות הבאות: 1. מצוות הקשורות באדמה 2. מנהגי גיור 3. לבקר בציון של דוד המלך בחג השבועות 4. מצוות הישיבה בארץ
  - ח. מצוות בני נח כוללות בין היתר: 1. גזל 2. שמירת שבת 3. שפיכות דמים 4. עבודה זרה
  - ט. בחג השבועות נוהגים לקרוא את: 1. מסכת שבועות 2. מגילת רות 3. 'תיקון' 4. הלל
  - י. יום השבת שלפני שבועות מכונה בפי כמה עדות: שבת 1. חתן וכלה 2. כלולה 3. כלה

סיפורו של גר צדק

פוטוצקי הצעיר היה בן אצולה פיקח, שנשלח על-ידי אביו לפריז כדי להרחיב את ידיעותיו במדעים ובהשכלה. לצד הלימודים בילה פוטוצקי את זמנו בטיולים ובבילויים. אירע והצעיר המלומד נקלע לבית-מרזח בבעלות של יהודי מבוגר, שניצל כל רגע פנוי כדי לשקוד על תלמודו. הצעיר הסקרן שאל אותו לתוכן לימודי, ולבקשתו ביאר לו הזקן פרשיות מהתנ"ך, לצד סיפור מתן תורה ותולדות העם היהודי. פוטוצקי הצעיר היה מוקסם מהדברים. הוא שב אל בית-המרזח ושוחח עם הזקן בעניינים העומדים ברומו של עולם. הביקורים תכפו, ובלבו של הצעיר החל לנקר רעיון מוזר: לנטוש את דת אבותיו ולהתגייר כדת וכדין. כשגילה את מחשבותיו לזקן, נחרד הלה: הוא ידע היטב את העונש שמצפה לאציל על מעשה כזה. הוא ביקש להניא את הצעיר ממחשבתו, אך הצעיר עמד על דעתו. בטרם יעשה זאת, חשב פוטוצקי, עליו לנסוע לרומא ולהתחקות מקרוב אחרי הליכות חייהם של הקרדינלים ואף האפיפיור עצמו. רק כך, חשב, יוכל לקבל החלטת נכונה. לאחר זמן הוא שב אל הזקן ואמר: "ברצוני להצטרף לדת היהודית!" כשהוא מתרגש מטוהר כוונותיו של הצעיר, כתב הזקן מכתב

המלצה לרבה של העיר אמסטרדם – שם לא היתה יד הכמרים תקיפה כל-כך. באמסטרדם, הגשים פוטוצקי את משאלת לבו, ונקרא שמו בישראל: אברהם בן אברהם. גר הצדק התייעץ עם הרב כיצד יוכל להתעלות במעלות הקדושה והטהרה. הרב סיפר לו על אותם אברכים בפולין ובליטא, היושבים בבית-המדרש והוגים בתורה יומם ולילה. ומתוך רצון להצטרף אליהם, עשה את דרכו לעיר ווילנא, שם ישב בבית-המדרש ושקד על התורה ועל העבודה. אלא שמשפחת פוטוצקי לא נחה ולא שקטה. השמועה גונבה לאוזניהם שהבן בגד באמונתם, והם החליטו לאתר את הבן ה'סורר', ולהשיבו אל האמונה הנוצרית. שלוחים נשלחו לרחבי המדינה, ותיאור הצעיר בידיהם. כשראו זאת ראשי הקהילה בוויילנא, קראו לאברהם והציעו לו להגר לעיירה קטנה; לשם, האמינו, לא יגיעו המחפשים. אלא שהמציאות המרה הוכיחה אחרת: באחד הימים השתובב נער פוחז בבית-המדרש; אברהם, שהדבר חרה לו, הוכיח את הנער. אבי הנער, בחמת-זעם, מיהר אל השלטונות והסגיר את מקום מחבואו של הבן האבוד. שבועות של עינויים והתעללויות עברו עליו. הרים וגבעות הובטחו לו, אם רק יואיל

שבעה שמות לשבועות;

וסימן: ת ק ת שבעה

- ח - יום החמישים
ק - חג הקציר
ת - חג מתן תורה
ש - חג השבועות
ב - חג הביכורים
ע - עצרת
ה - יום הקהל

להכריז על הדת הנוצרית כדת האמת. אם לא יעשה זאת, איימו עליו, הוא יועלה חי על המוקד. אך הצעיר סירב בתוקף.

היה זה היום השני של חג השבועות, היום בו הובל אברהם אל המוקד בכיכר המרכזית של העיר ווילנא בטקס רב-רושם. מנהיגי הקהילה היהודית הזהירו את היהודים שלא לצאת מפתח בתיהם, מחשש לפרעות שיפרצו מיד לאחר ההוצאה להורג. היהודים נשארו בבתיהם, ובתי-הכנסיות שממו מאדם. כשהאש מלכת את העצים, ניסו הכמרים לדבר על ליבו של אברהם, אך הוא לא האזין לדבריהם, באשר מעיינו היו בקריאת "שמע ישראל". עוד הם מדברים אל לבו, זינק אברהם אל המדורה הבוערת, לעיניהם המשתאות של כל הצופים. הצוררים לא הסתפקו בכך; הם רצו להתנקם בו גם לאחר מותו, ולא להביא את אפרו לקבורה. אך אחד מתושבי ווילנא סיכן את נפשו, שיחד את אחד התלויים וקיבל חלק מן האפר, וטמן אותו בבית העלמין. לאחר זמן גדל מעל לקבר אילן רב ענפים. תושבי העיר הקימו אוהל של ברזל לזכרו; ולשם היו יהודי העיר נוהרים ומזכירים את שמו בקדושה ובאהבה.

אקדמויות ואזהרות

בהיותי מתפלל הן עם עדות אשכנז והן עם עדות המזרח, ומתוך התעניינותי בפייטנות, אני מבקש להביא מנהגי קריאות של פיוטים בחג השבועות אצל שתי העדות כדי שנשכיל כולנו.

א. אקדמויות מלין

הפיוט כתוב ארמית והוא שיר הכבוד שאומרים יהודי אשכנז כפתיחה לפרשת מתן תורה. הפיוט מכיל תשעים חרוזים וכולם מסתיימים באותיות - תא, וחתום בו שם המחבר מאיר בר רבי יצחק יגדל בתורה ובמעשים טובים אמן וחזק ואמץ (חי בוורמיזא במאה ה-11, בתקופת רש"י). כוונת הפייטן בחלק ראשון להגיד שבחו של הקב"ה בבריאת העולם והמלאכים המשרתים אותו, ולהללו ולשבחו על שבחר את עם ישראל. בחלק השני מתואר ויכוח של אומות העולם עם ישראל הנרדפים בגולה והנהרגים על קידוש השם. האומות מסיתות את ישראל לעזוב אמונתם ולהתבולל בגויים, וישראל משיבים, כי הם מקוים לישועה ולגאולה, ומאמינים בטוב הצפון להם בעולם הבא. להלן כמה שורות של הפיוט עם תרגום לעברית:

א- אקדמויות מלין, וישירות שותא:

אולא שקילנא, הרמן ורשותא:

ב- בבבי תרי ותלת, דאפתוז בנקשותא:

בברי דברי וטרי, עדי לקשותא:

ג- גבורן עלמין ליה, וכל ספק פרישותא:

גויל אלו רקיעי, קני כל זורשתא:

ד- דיו אלו ימי, וכל מי כנישותא:

דיירי ארעא ספרי, ורשמי רשותא:

ה- הדר מרי שמיא, ושליט ביבשתא:

הקם עלמא יוזדאי, וכבשיה בכבשותא:

א - ראשית הדברים ופתיחת שיח אקח תחילה הסכמה ורשות.

ב - בשמים ושלש שורות שאפתח בחרדה ברשות בורא עולם ונושאו עד זקנה.

ג - גבורת עולם לו ואין סיפק לפרשן, אילו היו הרקיעים גוויל וכל היערות קולמוסים,

ד - אילו דיו היו הימים וכל מקווי מים, ודיירי ארץ סופרים ורושמי רשימות -

ה - (את) הדר אדון השמים והשליט ביבשה, (אשר) הקים יחידי את העולם ואין חקר ליסודותיו.

ב. אזהרות

המונח 'אזהרה' משמש בלשון חז"ל לציון איסור בתורה, ומכאן 'אזהרות' - פיוט המונה בשיר ובחרוז את כל מצוות התורה הכוללות שס"ה מצוות עשה ורמ"ח מצוות לא תעשה. פייטני ימי הביניים הלכו בעקבות החכמים שכתבו ספרי מצוות ובהם פירוט של תרי"ג מצוות התורה. הרמב"ם לא ראה בעין יפה שהפייטנים שאינם פוסקי הלכה, מחברים 'אזהרות', וזה הניע אותו לחבר את 'ספר המצוות'. מנהגם של עדות המזרח ללמוד בחג השבועות את האזהרות - יש לו מסורת של למעלה מאלף שנה, מימיו של רב סעדיה גאון שכתב שני פיוטי אזהרות. רוב בני עדות המזרח קוראים ולומדים את האזהרות שנתחברו ע"י ר' שלמה אבן גבירול וע"י הרב יצחק בר ראובן. ראוי לציין שהשורש 'זהר' מופיע לראשונה בשמות י"ח כ': "וזהרתי אתהם את-החקים ואת-התורות"; ולעניות דעתי הפועל 'להזהיר' בפסוק זה אין פירושו להתרות אלא לזרות לפניהם אור וזהר בצורת חוקים ומשפטים, אשר יאירו את דרכם ואת שכלם כדי להימנע מחטא ועוון ('ספר הזוהר' - קיבל את שמו מפסוק דומה הנזכר בדניאל י"ב ג': "והמשפלים יזהרו כזהר הקיץ"). הפייטנים יצרו את המושג 'אזהרות' לשבועות, בין היתר, מכיוון שערכה המספרי בגימטריה של המילה 'אזהרה' = 613, כמניין תרי"ג המצוות. להלן כמה בתים מהאזהרות של ר' שלמה אבן גבירול:

אני הוצאתיך, אני הזהרתך,

אני הדרכתך, בדרכי מישרים.

לייזר אל איום, שתי פעמים ביום,

להתפלל יום יום, ערבים ושיזורים.

בכור בנים תפודה, וטוטפות תעדה,

ובכנעני תרדה, ותימול בכשירים.

והדלים תרוזם, והזולים תשיזום

והאבלים תנזום, ותקבור נזורים.

והגר לא תונה, וגזית לא תבנה,

וארצך ל תנזה, כארצות הזרים.

ועבד לא תסגיר, ופנים לא תכיר,

ועל פה לא תזכיר, שם אלוהים אזורים.

ועצם לא תשבור, כליל צאתך מבור,

ותער לא יעבור, על ראשי נזירים.

ולא תמכור עברי, כממכרת זכרי,

ולא תתעב מצרי, בבואו למגורים.

ומסיים המשורר בייחולים לעברים:

ועל הר הגליל, זהלל בזוליל

ואז תזפוף כליל, ואז יעלו פרים.

ה. רזים בחרוזים:

1. ארץ המעבר שהצילה את משפחת אלימלך מרעב היתה -----
2. אפשר להביא ----- מחג השבועות ועד חג האורים.
3. חזן אשכנזי לא ישמיט את הפיוט בארמית, הנקרא לפני קריאת התורה.
4. לאחר בכי ודמעה היא שבה אל עמה.
5. תחילת עשרת הדיברות ----- וסופם -----, וסימנך: ----- "טוב לישראל".
6. הוסף לשמה 7 מצוות – תקבל תרי"ג מצוות.
7. עולי הרגל בשעת הביקורים קראו מקרא -----.
8. שמי נקרא מימין לשמאל ומשמאל לימין – וממני עתיד לצאת המשיח ברבות הימים.
9. אני בגימטריה 40, ואותי אוכלים לתיאבון – נעים וטעים.
10. פייטן ספרדי שהעניק לנו מחזרות של 'אזהרות', שאת תרי"ג המצוות מפארות.
11. בחג השבועות נקרא ביחזקאל א' את ההפטרה המתארת את מעשה ה-----.
12. מזל חודש סיוון -----, רמז לאחים ----- ו----- שהיו שקולים ומשלימים.
13. לא 'נעים' לי כאלמנה, אכלתי מר ולענה.
14. לפני שהתורה נתקבלה, היו שלושת ימי -----.
15. עשרת הדברות נאמרים בנעימה ובגאון הנקרא טעם -----.

ו. נא לפצח את הדרשה לפס' "בחודש השלישי":

ברוך א-לוהינו שנתן תורה משולשת (1) לעם משולש (2) ע"י המשולש (3) ביום השלישי (4) בחודש השלישי (5).

ז. חידון א'-ב' לשבועות

א. פיוט הנאמר בשבועות - נכתב בארמית.	ט. סל הביכורים.
ב. שם מהמגילה – 'בתוכו עוצמה'.	י. איכר בתנ"ך.
ג. אותם הביאו ביכורים הרחוקים מירושלים.	כ. מעשרת הדברות.
ד. קיבוץ הקרוי על שם חמישה מיני הדגן.	ל. יום מיוחד בין פסח לשבועות.
ה. "ירושלים" ----- סביב לה.	מ. בעלה של רות.
ו. ביום זה חל החג.	נ. שהיו מעשיה נעימים.
ז. מעשרת הדיברות.	ס. שיר שבועות ילדים ידוע.
ח. שם נוסף להר סיני.	ע. שם החג בלשון חז"ל.

חשובות:

- א. 1. ההר 2. עמי 3. קולות 4. כלאה 5. תורה 6. דוד 7. לשונך 8. בכורי 9. תיקון 10. כפה
- ב. 1. מצוה 2. תיקון 3. מקרא 4. רגל 5. מגילה 6. גר 7. חלב 8. לוח 9. מעמד 10. קציר
- ג. א. 2 ב. 3 ג. 3 ד. 2 ה. 1 ו. 1 ז. 3 ח. 1 ט. 2 י. 1
- ד. א. 3 ב. 2 ג. 2 ד. 2 ה. 1 ו. 1 ז. 4 ח. 3 ט. 1 י. 3
- ה. 1. מואב 2. ביכורים 3. אקדמות מלין 4. ערפה 5. אנכי, לרעך, אך 6. רות 7. ביכורים 8. דוד
9. חלב 10. ר' שלמה אבן גבירול 11. מרכבה 12. תאומים, משה ואהרן 13. נעמי 14. הגבלה
15. עליון
- ו. 1. תורה. נביאים, כתובים 2. כהן, לוי, ישראל 3. משה – שלישי אחרי אהרן ומרים 4. לסוף שלושת ימי ההגבלה
5. סיוון
- ז. אקדמות, בועז, גרוגרות, דגניה, הרים, ו' סיון, זכור את יום השבת, חורב, טנא, יוגב, כבד את אביך ואת אמך, ל"ג בעומר, מחלון, נעמי, סלינו על כתפינו, עצרת, פאה, צפת, קומו ונעלה אל ה', רות, שושנתות, תאומים.

mosheossi@gmail.com

ממנהגי חג השבועות:

1. מאכלי חלב - כמה טעמים למנהג לאכול מאכלי חלב בשבועות:

- א. בדומה לשני התבשילים שלוקחים בליל פסח זכר לקרבן פסח ולקרבן חגיגה, אוכלים שני מאכלים בליל שבועות: מאכל חלב ואח"כ מאכל בשר, ושמים שני לחם על השולחן שהוא במקום המזבח, זכר לשתי ככרות הלחם שהיו מקריבים ביום הבכורים. ועוד טעם: מפני שכתוב בשמות כ"ג י"ט "ראשית בפורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך"; וסמוך לו כתוב: "לא-תבשל גדי בחלב אמו" - לכן אוכלים חלב ואח"כ בשר.
- ב. בעל משנה ברורה מביא טעם בשם אחד הגדולים, כי בעת שעמדו ישראל על הר סיני וקיבלו את התורה וירדו מן ההר לבתיהם, לא מצאו מה לאכול תיכף כי אם מאכלי חלב, באשר לבשר צריך הכנה רבה: לשחוט בסכין כדון וניקור הגידים ומליחה ולבשל בכלים כשירים, על כן בחרו להם לפי שעה מאכלי חלב, ואנו נוהגים זכר למעשה אבותינו.
- ג. בעלי הרמז אומרים: "מנהג תדשה ליהנה ב'שבעה ימים" – ראשי תיבות: מחל"ב. ועוד – זכר ל-40 יום של מרעה על הר סיני בקבלת התורה.

2. נוהגים לשפוך מים איש על רעהו לכבוד התורה הנמשלת למים חיים ("הוי קל-צמא לכו למים"). רבים נוהגים לשמור מצות אחדות מפסח, לפיכך אותן בתוך חלב עם דבש ולטעום מזה לפני הסעודה מיד לאחר התפילה. הטעם לכך, לפי שהתורה נמשלה לדבש וחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך" (שה"ש ד' י"א).

3. נוהגים להעמיד אילנות בבית הכנסת ובבתים, כדי שיזכירו שבעצרת נידונים על פירות האילן ויתפללו עליהם. ונוהגים לשטוח פרחים ועשבים בבית הכנסת לזכר שבמתן תורה היה הר סיני מלא בעשבים, שנאמר: "גם-הצאן והבקר אל ירעו אל מול ה' והוא"; מכאן שהיה שם מרעה. ישנם בתי כנסת בהם מחלק השמש לכל איש ואיש עשבים מריחים, ויש שמזליפים בושם נוזלי על המתפללים. הגר"א השתדל לבטל את המנהג להעמיד אילנות בבית הכנסת או בבתים בשבועות, משום שזה חוק העמים להעמיד אילנות בחגיגה, אך הרבנים קבעו שאין בזה משום "ובחוקותיהם לא תלכו", ומנהג זה מקובל גם בימינו, במיוחד בין עדות אשכנז.

לזיכוי הרבים

עקב דרישה מוגברת לעלון אנחנו מתכננים להרחיב את התפוצה, ובשל כך נשמח לקבל תרומות; המבקשים להתברך בפרנסה, בבריאות ובפרי בטן, או המבקשים להנציח יקיריהם – יואילו לפנות לאוסי, – 09-8335016

תזכו למצוות!

www.shmone.net